

nævner det blot, fordi det forekommer mig at være en lidet heldig Affattelse. Om man delvis kunde benytte Økstaten og andre Afgifter til Fordel for Alderdomsforsørgelsen, skal jeg ikke udtale mig om. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der paa Sygefællesloven, som jo er forelagt her i Tinget, er noget saadant forudsat, det kan ogsaa blive forudsat paa andre Lovforslag, der komme frem, og det siger jeg ikke noget imod, men Tanken i dette Forslag om Stattens Anvendelse maa jeg tillade mig at stille mig imod. Jeg tror altsaa ikke, det er rigtigt, i hvert Fald kan det ikke vinde Tilslutning fra Regeringens Side, at ordne Alderdomsforsørgelsen saaledes, at man intet som helst kræver af dem, der skulle forsynes, men at man giver dem en ligefrem Statspensjon, jeg skal som sagt paastømme, at de ærede Medlemmer have erklæret sig for villige til at paalægge Befolkningen saa store Skatter, endogsaa uden at give nogen som helst Medgang i andre Retninger. Da den hele Materie er under Forhandling, kan det kun hjælpe paa det herfra afvigende Standpunkt, Regeringen indtager og nu har indtaget i mange Aar; men at komme igennem paa det her foreslaaede Grundlag kan jeg ikke indse, paa nogen Maade er muligt.

C. Navn: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Ord, der forleden Dag, da Sagen blev indbragt, faldt fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Der viste sig straks en vis Interesse ved at høre Navnene paa Forslagsstillerne, altsaa at høre, at det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) og det ærede Medlem fra Kolding (Berg) nu gaa sammen. At der har været noget saadant i Luften, har man vidst længe. I Sommer hørte jeg f. Eks. et æret Medlem her bag ved fortælle, at han havde faaet Frierebreve fra „den højeste Dplysning“, men jeg sagde, at det maatte være hans Sag, og dermed gik det hen. Nu lader det altsaa til, at man har fundet hinanden, og det kunde da være rart en Gang at se efter, paa hvilket Felt det er, man har fundet hinanden. Se, det ærede Medlem fra Kolding (Berg) staar nu paa Visnepolitikken. Vel vil han sige: Nej, jeg staar paa Forhandlingspolitikken, men en Forhandlingspolitik, som nægter

Penge til de Sager, man forhandler om, eller som indgiver saadanne Forslag paa deres Vej, saa at de ikke kunne blive til noget, bliver i Virkeligheden en Visnepolitik. Nu er der ganske vist faldet Udtalelser fra anden Side, der kunde tyde paa, at noget saadant var man i Færd med ogsaa at gaa til, idet man flere Steder havde set fremjat, at dersom vi gav Love under det nuværende Ministerium, var det Estrupste Love, og til saadanne gik man ikke. Men nu har man da været sig til at stille et Forslag fra de to Sider, og jeg vil da bede Forsamlingen om at lægge Mærke til det Ord, som mindst to Gange faldt fra den ærede Forslagsstiller, da han indbragte Forslaget. Han sagde, at han mente, dette var en Lejlighedslov, og forklarede dette Ord derhen, at han benyttede Lejligheden til at tage Økstaten, der laa paa Tingets Bord. Ved dette Ord „Lejlighedslov“ som jeg til at tænke: Hvad ligger der under dette? Jeg mindebes at have hørt det en Gang før, og ved at tænke over det, kom jeg til den Erkendelse, at det var ved et Møde en Gang, hvor jeg bebrejdede den saakaldte Bergske Side, at den gik dog af og til med til temmelig store Lovforslag, saaledes den store Korverteringslov i sin Tid. For at redde sig fra det, sagde man da: Ja, det var bare en Lejlighedslov, og den kunde man nok give! Altsaa den Gang drejede det sig om en Lov, der androg en halv Snæs Millioner; deri ligger maaske ogsaa Ligheden med dette Lovforslag, men der er dog den Forskel, at her har man ca. en halv Snæs Millioner aarlig. Men jeg kunde altsaa tænke mig, det ærede Medlem fra Rjøge havde faaet det ærede Medlem fra Kolding med paa den Motivering. Naar vi skulle gaa til dette Forslag i Haab om virkelig at føre det igennem — jeg antager for Resten ikke, at de have haft det Haab, hvad jeg senere skal komme til, men altsaa under denne Forudsætning — kunne vi sige til Befolkningen: Vi have ganske vist under Ministeriet Estrup gennemført denne store Lov, men det er kun en Lejlighedslov. Der faldt en anden Udtalelse fra det ærede Medlem forleden, som jeg ogsaa vil holde lidt op; han sagde: Nu ligger Økstaten paa Tingets Bord, derfor er det om at gøre at benytte denne Lejlighed, for ellers løber den i Strødet. Altsaa om